

Astangu kooli vilistlased näevad end tulevikus pere keskel ja firmasid juhtimas

Reedel lõpetasid Astangu kutserehabilitatsiooni keskuse lõpuklassi kaks tegusat noormeest. Lubasime 20 aasta pärast uuesti kokku saada, et uurida, kas tulevik on toonud seda, mida nad ootasid.

Marta Tuul
marta.tuul@epi.ee

Kaks aastat tagasi alustas Tallinna Astangu kutserehabilitatsiooni keskuses õppetööd kaks noort meest. Mõlemad huvitusid puidutööst ega kartnud tööriistu.

„Nüüd peab ära minema, kauem meil siin olla ei lasta. Astusin siia majja esimest korda sisse 31. märtsil 2015 ja tundsin kohe, et olen kodus. Tundsin, et lihtsalt pean siia sisse saama. See oli ainus kool Tallinnas, kus oleksin seda eriala vastavalt oma võimetele õppida saanud,” ütleb 21-aastane Olev Aasna. Ta lõpetas tänava tislari eriala ja tal on juba ka erialane töökoht.

Olev usub, et 15 aasta pärast on ta firmajuht. Või siis mõne tsehhi juhataja. Ta mõonab siiski, et aja möödudes peab ta oma eesmärgid võib-olla madalamale seadma. Aga ehk siiski õnnestub? „Ma oleksin kindlasti nõudlik, siin on õpetajad super nõudlikud. Nad tahavad, et sa saaksid hakkama, aga samal ajal on väga toetavad ja innustavad,” ütleb Olev.

Lõputööna valmistas ta Kanada männist kapi. „Mulle meeldib rõhutada, et see on Kanada männist. Vaata, kui ilus puidumuster sellel on! Kui tellija saatis kapinupusoovid, mõtlesin, et ta rikub selle nuppudega ära, aga ei. Mulle väga meeldib see materjal,” selgitab Aasna uhkusega.

Tema hobi on ka plaadikeerutamine ja kunagi meeldiks talle maailmas ringi rännata, mälupulk taskus, ja elektroonilise muusika DJ-na esineda.

Vaadates sinises triiksärgis ja puidust kivilipsuga noormeest laua taga istumas, ei pruugi esmapilgul taibata, et tema jaoks võiks miski olla ületamatu või keeruline, ent tegelikult on ehitamine ja töötamine talle ehk mõnevõrra keerulisem kui mõnele teisele abiturientidele.

Kool arvestab võimetega

„Sain Astangul võimaluse õppida vastavalt oma võimetele. Vastavalt oma võimetele seetõttu, et üks kehapool on mul nõrgem kui teine. Nii on osa tegevusi minu jaoks vei-

di keerulisemad ja aega nõudvamad. Kui Tauno teeb ühe asja valmis 15 minutiga, siis minul võib minna tund aega,” sõnab Olev.

18-aastane Tauno Palanen on Olevi sõber ja klassikaaslane. Õpetajate sõnul on Tauno omal alal lausa virtuos: nii täiuslikke puidutappe ei suuda teha isegi tunnustatud meistrid. Võib lausa öelda, et Tauno tegi Astangul ajalugu. Esimest korda Astangu ajaloo tegi Tauno tislari kolmanda taseme kutseeksami ja saavutas 96% maksimaalsest tulemusest.

Kaks aastat tagasi kartis Tauno aga ühiskonda ja praegugi jääb ta vestluspartnerina tagasihoidlikuks, ent süttib siis, kui saab rääkida sellest, mille oma kätega valmis on teinud, või õpetajatest, kes teda sellel teel on saatnud.

Tauno lõputöö on printerialus, millest sai terve lennuaktusekõne *grand finale*. Tõsi, tema lõputöö on sedavõrd kaunis, et pakuks korralikku konkurssi nii mõnelegi Eesti

Õpetaja sõnul ei suuda nii täiuslikke tappe teha ka tunnustatud meistrid.

Disaini Maja esemele.

Ta valis kahe aasta eest Astangu kooli, sest seal ei vaadata teistsugusele inimestele viltu. Kool andis noormehele juurde julgust ja rõõmu. Nüüd teeb Tauno hobina tuletõrjesporti – konksredeliga ronimist ja takistusraja läbimist. Võib-olla saab temast kunagi noorpäästja, sest päästja amet on tema hinnangul väga oluline.

Rühmajuhendaja Birgit Ulrichi sõnul on Tauno hirmud nüüdseks kadunud. „Kes-

MIS SEE ON?

Astangu loob paremat elu iga päev ja iga teoga

Astangu kutserehabilitatsiooni keskus pakub tööalistele erivajadustega inimestele rehabilitatsiooniteenuseid, mille eesmärk on toetada ja parandada inimese iseseisvat toimetulekut, soodustada töötamist või tööle saamist ja suurendada ühiskonnas osalemist.

Olev Aasna klassivend Tauno Palanen virtuoosi taustal Astangu kutserehabilitatsiooni keskuse saalis

Foto: Priit Simson

sind rohkem tunneb, saab aru, kui suur samm see tegelikult oli. Tauno oli väga tagasihoidlik ja omaette hoidev, kartlik. Aga nüüd läheb edasi täiesti tavalisel kutsekooli,” ütleb rühmajuhendaja uhkusega.

Eesti teed saavad korda

Edasiseks erialaks on Tauno puutöö edust hoolimata isa eeskujul valinud teedeehituse. Küll aga ütleb ta muige saatel, et kui kellelgi peaks olema mõne puidust eseme soov, siis lubab ta selle valmis teha.

Astangu kooli direktor Kert Valdaru on veendunud, et kui Tauno hakkab Eesti teid ehi-

tama, siis saavad Eesti teed lõpuks ka korda.

Mida Tauno ja Olev viimase koolipäeval ütlevad? Mõlemad kostavad nagu ühest suust, et Astangu andis eneseusku, mida varem nappis. „Jõudsin sinna, kuhu ma arvasin, et kunagi ei jõua. Kuna saan vaid ühe käega asju teha, siis kartsin, et jään hätta, töö jääb pooleli, et ma ei suuda lihtsalt lõpuni teha. Aga seda ei juhtunud,” meenutab Olev.

Mõlemad poisid arvavad, et 20 aasta pärast on neil Ees-

KOMMENTAAR

Tööandja oma kolleegidele: olge palgates julged

Tii Usin

Kitman Thule personalijuht

Teeme Astanguga koostööd juba teist aastat. Nemat küsivad praktikakohti ja me oleme seni alati nõustunud. Olev näitas oma praktika ajal innukust, tahet ja õpivalmidust. Ta läks küll puiduosakonda praktikale, ent oli samal ajal valmis aitama ka teises osakonnas abitöödega. Hilisemas vestluses selgus, et ta näeks hea meelega oma edasist karjääri meie juures. Kui inimesel on nii suur tahe tööd teha, siis väga hea meelega võtame enda juurde selliseid innukaid noori. Olev oli valmis jälgima, mida talle õpetati, ja tegi püüdliselt tööoperatsioone.

Ka eelmisel aastal tuli Astangult üks poiss ja on siiani meiega. Praktika on ettevõtetele väga hea võimalus leida endale häid töökäsi. Erinevust Astangu ja Tallinna ehituskooli noorte vahel pole. Me kindlasti uurime, millised on lood tervisega ja kas saame pakkuda vastavat tööd.

Soovitame ettevõtetele julgelt selliste noortega koostööd teha.

KOMMENTAAR

Me kasvame siin koolis ühte

Birgit Ulrich

rühmajuhendaja

See rühm on minu viies lend, kes lõpetab tislari eriala. See on ühtviisi raske ja hästi tore. Kui ma mõtlen selle peale, kui nad tulid, on nad muutunud väga iseseisvaks. Poisid on väga erinevad: ühte peab innustama ja ehk veidi julgustama, teist pigem tagasi hoidma. Mõlemad on tublid ja sihikindlad. Astangul on kõige olulisem see, et ma suudan: usk iseendasse, motivatsioon. Me kasvame siin ühte.

ti keskmine pere. Olev loodab, et selleks ajaks on ta juba firmajuht. Tauno teeb Eestile siledad teed ja ehk leiab veidi aega, et ka puiduga tegeleda.

Astangu andis mõlemale noormehele eneseusku, mida varem nappis.

Reedene lõpuaktus on mõlemale kõigest vahepaus enne järgmise eriala õppimist ja uute töökogemuste omandamist. Lubame 20 aasta pärast uuesti kokku saada. ●